

MØDET MED DET SÅRBARE LIV

EN VAGT PÅ ABORTLINIEN

**LAJLA HAR GENNEM DE SENESTE 2½ ÅR VÆRET RÅDGIVER PÅ ABORTLINIEN. HER GIVER HUN ET
INDBLIK I, HVORDAN EN AFTEN SOM RÅDGIVER FORLØBER, OG HVILKE GLÆDER OG UDFORDRINGER
DER KAN VÆRE FORBUNDET MED DET.**

Af Lajla Mogensen, lægesekretærelev

Vagten starter kl. 19.00, men allerede fra morgenstunden modtager jeg en SMS med påmindelse om aftenens vagt. Før vagten starter, stiller jeg min egen telefon om, sådan at den i tidsrummet 19.00-22.30 modtager de opkald, der måtte komme til Abortlinien. Derudover logger jeg på vores chat-system, så det også er muligt at skrive til mig.

AFTENENS FORLØB

For det meste bruger jeg noget af vagten på at læse lidt forskelligt om abort – enten i vores 'rådgivermappe' eller på Abortliniens hjemmeside. Jeg bruger også tid på at være stille og i bøn reflektere over abortens virkelighed, og ofte sætter jeg mig også ved klaveret og synger lovsange. Nogle aftener er meget stille, hvor der måske ingen henvendelser er. Hvis det alt for ofte er sådan, kan det selvfølgelig skabe frustration, både for mig personligt, men jo især også fordi der sandsynligvis er mange flere, der kunne have brug for at ringe til os. Særligt på de stille aftener bruger jeg også tiden på nogle mere private gøremål.

MULIGHED FOR CHAT

Noget forholdsvist nyt er Abortliniens chatfunktion, som giver nogle andre udfordringer og muligheder end telefonen. Gennem chatten kan det være sværere at 'fornemme'

kvinden, der skriver – også hvordan mit svar bliver modtaget. Men omvendt kan det være en fordel, at kvinden kan føle sig mere anonym, og som en kvinde har udtrykt det: *Jeg orker ikke at ringe, fordi jeg græder hele tiden.*

HENVENDELSER

Som nævnt kan det variere meget, hvor mange henvendelser der kommer, men alt mellem nul og tre henvendelser på en aften er normalt.

Når telefonen ringer, er det altid lidt med spænding i maven, for jeg aner ikke, hvem der sidder i den anden ende, og hvad der er brug for. Nogle ringer med praktiske spørgsmål om fx blødning eller fortrydelsespille. Andre ringer, fordi de er i tvivl om, hvorvidt de skal få foretaget en abort eller bevare graviditeten, og ind imellem ringer der også kvinder, som er ulykkelige over at have valgt abort eller aborteret spontant. Ofte taler jeg med kvinder, hvor der, så snart jeg har præsenteret mig, bliver helt stille i den anden ende – bare et øjeblik – inden de grådvalte begynder at fortælle om deres situation. Jeg husker én, som efter en provokeret abort, hvor lægen havde givet hende weekenden over til at beslutte sig, indledte med at sige: *Jeg ved ikke, om noget bliver godt igen.*

Det er ikke sjældent, at jeg taler med kvinder, som føler sig presset af familie, venner og deres læge til at få foretaget

Det er ikke sjældent, at jeg taler med kvinder, som føler sig presset af familie, venner og deres læge til at få foretaget en abort

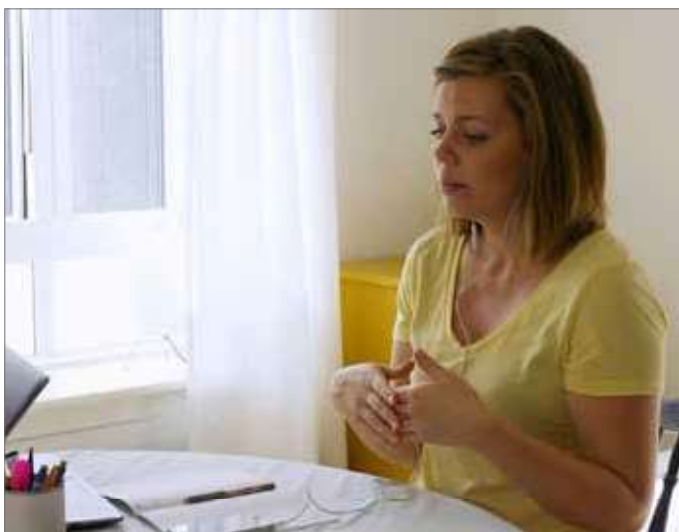
en abort. Og fælles for mange af dem er, at de føler, de skal træffe en hurtig beslutning eller i hvert fald, at de har brug for, at der med det samme kommer styr på det. De føler, de befinder sig midt i et kaos – og ja, det er virkelig et kaos og nogle gange lidt noget rod, de står i. Men her ser jeg det som min største opgave – og faktisk virkelig en gave at få lov til – at få dem til lige at standse op, trække vejret og bare være. Midt i kaosset. Det er ikke mærkeligt, at man går lidt i panik, hvis man netop for få timer eller dage siden har opdaget, at man er gravid, og det skulle man ikke have været. Men det er helt okay bare lige at være i det et øjeblik.

EN SAMTALE

Jeg spørger næsten altid kvinden, om hun har mod på at tale begge scenarier igennem – både livet med et barn og livet

efter en abort. For på den måde får hun det bedste grundlag at træffe en beslutning ud fra. Og beslutningen skal være hendes, ikke min.

En aften blev jeg kontaktet af en kvinde, som var gravid midt i nogle mildest talt udfordrende livsomstændigheder. Hun var af sin sagsbehandler blevet anbefalet at få foretaget en abort, fordi der ellers var risiko for at barnet ville blive tvangsfjernet. Det ville hun naturligvis gerne undgå, og samtidig var det også meget svært for hende, hvis hun skulle få foretaget en abort, fordi hun så det som et levende barn. I den situation måtte jeg bare ærligt sige til hende, at der måske ikke var en helt optimal løsning, men at vi selvfølgelig gennem samtalen skulle finde ind til den bedst mulige løsning i situationen. Hun havde selv nogle rigtig gode løsningsforslag, blandt andet i forhold til mere hjælp fra sin

støtteperson, som hun vidste ville bakke hende op. Jeg kunne høre, at selvom hun var bange, så var hun ikke i tvivl om, hvad der var det rigtige valg for hende: at bevare graviditeten. Og jeg ønsker bare sådan for hende, at hun har styrke og opbakning til at holde fast.

MIN ROLLE SOM RÅDGIVER

Jeg er rådgiver på Abortlinien, fordi jeg personligt har et hjerte for de kvinder, der overvejer abort, og jeg ønsker, at vi skal beskytte både kvinden og det ufødte barns liv. Men i samtalerne er min holdning irrelevant, og det er vigtigt, at jeg ikke kommer med min dagsorden. Den absolut vigtigste evne som rådgiver er at lytte! Derefter stiller jeg spørgsmål som hjælp til refleksion. Og jeg kunne aldrig finde på at sige: "Jeg synes, du skal...". For mig er succeskriteriet ikke, at hun, når hun lægger røret på, ved præcis, hvad hun skal gøre. Men det er, at hun føler sig mødt, lyttet til og rummet, og at hun oplever, at det er okay at være i tvivl, usikker, ked af det og gravid på samme tid.

MIN UDVIKLING SOM RÅDGIVER

Noget af det, jeg har fået øjnene op for gennem min tid som rådgiver, er, at det virkelig er svære og komplicerede livssituationer, mange af kvinderne skal navigere i. Det er ikke et let valg for dem – og det er min opgave at møde dem i det! Jeg har erfaret, at det ikke er sort/hvidt. Jovist, hjerteslag er sort/hvidt – abort er et hjerte, der standses! Men de problemstillinger, kvinderne står i, kan nuancere i gråtoner, og jeg kan faktisk godt sætte mig ind i, at abort fra deres synsvinkel kan synes som den bedste og måske eneste udvej. Men abort er ikke et viskelæder, som spoler tiden tilbage og gør det gjorte ugjort. Og derfor er det en beslutning, som der skal ro og tid til at tænke godt igennem. Uden pres og uden fordomme.

For mig er det en kæmpe velsignelse gennem forskellige samtaler at vandre et lille stykke vej med et andet menneske.

Abortlinien har pt. 25 frivillige rådgivere

Hvis du ser dette som en mulighed for dig selv og har lyst til at vide mere, er du velkommen til at henvende dig til Abortlinieleder Marianne Jørgensen. Se kontaktinformation side 2.

Læs mere om senfølger efter abort og kvinders egne vidnesbyrd om, hvad abort gjorde ved dem i magasinet "Jeg fortryder det hver eneste dag", som Retten til Liv udgav i 2016.